

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Urto/5/2015
Identifikačné číslo spisu: 9015898825
Dátum vydania rozhodnutia: 08.09.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:9015898825.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Martina Bargela v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorým bola uložená trestná sankcia spojená s trestom odňatia slobody odsúdenému T. J., na neverejnom zasadnutí 8. septembra 2015 v Bratislave o odvolaní krajského prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. júla 2015, sp. zn. 4Ntc/2/2015, takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zrušuje rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. júla 2015, sp. zn. 4Ntc/2/2015.

II. Podľa § 16 ods. 1 písm. b/ zák. č. 549/2011 Z.z. uznanie rozsudku Mestského súdu v Brne z 2. októbra 2014, sp. zn. 2T/117/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne z 2. decembra 2014, sp. zn. 8To/477/2014, a vykonanie trestu odňatia slobody vo výmere 4 a pol roka uloženého označenými rozsudkami občanovi Slovenskej republiky T. J., nar. XX. T. XXXX v W., Slovenská republika, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike sa odmieta.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom (č.l. 91 až 97) rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici tak, že podľa § 7b ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii uznal vo výroku o uloženom treste odňatia slobody na území Slovenskej republiky rozsudok Mestského súdu v Brne z 2. októbra 2014, sp. zn. 2T/117/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne z 2. decembra 2014, sp. zn. 8To/477/2014, ktorým bol občan Slovenskej republiky T. J., nar. XX. T. XXXX, trvale bytom U. XX (okres W.), t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 209 ods. 1, 2, 3 českého Trestného zákona, prečinu krádeže podľa § 205 ods. 1, 2, 3 českého Trestného zákona, prečinu neoprávneného zaobstarania, falšovania a pozmenenia platobného prostriedku podľa § 234 ods.1 českého Trestného zákona, prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a vykázania podľa § 337 ods.1 písm. b) českého Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

1. v období od 10.01.2014 do 19.02.2014 v Brne, na ul. C.. XX, ľst'ou získal od poškodenej W. G. (rod. J.), nar. XX.XX.XXXX, PIN k jej platobnej karte Českej sporitel'ne č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX na jej meno k účtu číslo 0-XXXXXXXXXX/XXXX a taktiež SIM kartu, na ktorú mala poškodená napojené svoje internetové bankovníctvo, dňa 31.1.2014 potom pod zámienkou zariadenia zmeny PIN kódu k tejto platobnej karte získal ako nový PIN, tak samotnú platobnú kartu poškodenej,

a) následne v tom istom období od 10.01.2014 do 31.01.2014 v Brne, čo si bez vedomia poškodenej W. G. opatril počas svojho spolužitia s poškodenou v spoločnej domácnosti jej vyššie uvedenú platobnú kartu, manipuloval pomocou tejto platobnej karty s finančnými prostriedkami na jej účte č. 0-XXXXXXXXXX/XXXX, a to tým spôsobom, že dňa 10.01.2014 vybral z účtu poškodenej finančnú hotovosť vo výške 8.000,- Kč (ČS Albert, ul. Dlouhá Brno), rovnakú sumu toho dňa na účet opäť vrátil, a to prostredníctvom ČS Tesco Dornych Brno, ďalej 13.01.2014 vybral finančnú hotovosť vo výške 500,- Kč (ČS, Pozemstav), dňa 16.01.2014 vybral finančnú hotovosť vo výške 20.000,- Kč (u ČSOB, U Pošty 16, Brno) a poškodenej bol za túto kartovú operáciu u inej banky odčítaný poplatok 40,-Kč, kedy opäť rovnakého dňa vrátil na účet poškodenej sumu 20.000,- Kč, 22.01.2014 uskutočnil výber finančnej hotovosti vo výške 25.000,- Kč (u bankomatu ČS, Tesco Domych, Brno) a v rovnaký deň, teda 22.01.2014 uskutočnil na rovnakom bankomate (ČS, Tesco Domych, Brno) výber sumy 3.000,- Kč, dňa 31.01.2014 potom vložil na účet poškodenej sumu 15.000,- Kč, kde týmto svojím konaním - nevrátením všetkých finančných prostriedkov spôsobil Kataríne Rod škodu vo výške 13.540,- Kč,

b) v období od 01.02.2014 do 19.02.2014 v Brne, vybral bez jej vedomia a súhlasu z jej účtu Českej sporitel'ne, a.s., č. 0-XXXXXXXXXX/XXXX, dňa 04.02.2014 sumu 10.000,- Kč (bankomat ČS, Pozemstav, Brno), dňa 06.02.2014 sumu 2.200,- Kč (bankomat ČS, Pozemstav, Brno), dňa 09.02.2014 uskutočnil platbu touto kartou, kedy uhradil sumu 200,- Kč v prospech Tipsport.net Beroun, dňa 14.02.2014 uskutočnil platbu kartou, kedy uhradil sumu 600,- Kč v prospech Tipsport.net Beroun, a v rovnaký deň opäť uskutočnil platbu uvedenou kartou, kedy uhradil sumu 300,- Kč v prospech Tipsport.net Beroun, dňa 15.02.2014 vybral sumu 14.500,- Kč (Bankomat ČSOB, U pošty 16, Brno) a za túto transakciu bol poškodenej účtovaný poplatok vo výške 40,- Kč za platbu do inej banky, dňa 16.02.2014 uskutočnil platbu kartou, kedy uhradil sumu 300,- Kč opäť v prospech Tipsport.net Beroun, a dňa 19.02.2014 uskutočnil platbu kartou, kedy uhradil sumu 250,-Kč v prospech Vodafone Czech Republic, a týmto svojím konaním spôsobil W. G. škodu vo výške 28.390,-Kč,

celkom tak odcudzil poškodenej W. G., nar. XX.XX.XXXX, sumu 84.930,- Kč, pričom na účet poškodenej v rôznych splátkach v období od 01.01.2014 do 31.01.2014 postupne vrátil sumu vo výške 43.000,- Kč, škoda vzniknutá odcudzením finančnej hotovosti teda celkovo predstavuje 41.850,-Kč, a škoda spôsobená za úhradu kartových operácií z inej banky do inej vo výške 2 x 40,- Kč, celkom teda 80,- Kč,

2. v období od 18.02.2014 bližšie neurčenej hodiny do 19.02.2014 do 09:45 hod v Brne v byte na adrese C. XX, odcudzil poškodenej W. G. (rod. J.), nar. XX.XI.XXXX, notebook zn. TOSHIBA C85013-2350M v hodnote 4.200,- Kč, optickú myš Logitech m90 v hodnote 60, - Kč, textilnú tašku na notebook v hodnote 380,- Kč a prepájací kábel, čím spôsobil poškodenej W. G.kodu v celkovej výške 4.640,-Kč,

3. dňa 15.01.2014 v 11:00 hod. v Brne na ulici P. v OD Vaňkovka, prijal od poškodenej B. R., nar. XX..X.XXXX, po predchádzajúcej dohode sumu 40.000,-Kč, tieto peniaze mal podľa vzájomnej dohody použiť na uhradenie zálohy na kúpu vozidla zn. Honda CRV, určeného pre poškodenú, kde toto neuskutočnil, žiadne vozidlo nezakúpil a zverené peniaze nevrátil, čím spôsobil poškodenej B. R.kodu vo výške 40.000,- Kč,

4. období od 18.30 hod. dňa 12.12.2013 do 19:00 hod. dňa 14.12.2013 v obci Y, okres D. V, vo vnútorných priestoroch rodinného domu Y.p. XXX, kde bol v tej dobe na návšteve u Y. X., nar. XX..X.XXXX, odcudzil v nestrážení okamih z jej taštičky na zips červenej farby, ktorá sa nachádzala v dámskej kabelke zn. PUMA, odloženej v spálni pri nočnom stolíku, finančnú hotovosť vo výške

87.000,- Kč v papierových bankovkách, prevažne v nominálnej hodnote 2.000,- Kč, čím spôsobil Y. X., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y. - Y. XXX, škodu vo výške 30.000,- Kč a jej dcére T. X., nar. XX.XX.XXXX, ktorej patrila časť takto odcudzených finančných prostriedkov, škodu vo výške 57.000,- Kč,

5. v období od 17:00 hod. dňa 02.01.2014 do 07:00 hod. dňa 04.01.2014, v C., na ulici I.. XXX/XX, kde bol v tom čase na návšteve u L. B., nar. X.X.XXXX, odcudzil z jej kabelky odloženej v obývačke jej bytu platobnú kartu spol. GE Money bank č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vystavenú na meno L. B., k bankovému účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, následne pomocou takto odcudzenej platobnej karty v bankomate spoločnosti Komerční banka, a.s., č. U., ktorý sa nachádza v C., na ulici J.. XX, vybral dňa 04.01.2014 v čase o 07:14 hod. finančnú hotovosť vo výške 15.000,- Kč a toho istého dňa v čase o 10:45 hod. v Brne na ulici Česká č. 7 vybral finančnú hotovosť vo výške 2.000,- Kč, čím spôsobil poškodenej L. B., nar. X..X.XXXX, trvale bytom: C., I. XXX/XX, škodu vo výške 17. 000,- Kč,

6. v priebehu mesiaca novembra a decembra 2013 na bližšie nezistenom mieste v Českej republike prijal od poškodenej L. Z., nar. X.X.XXXX, sumu 11 000,- Kč na zaobstaranie 3 ks mobilných telefónov telefónu Samsung Galaxy a 1 ks notebooku bližšie neurčenej značky, a to vo dvoch splátkach, kedy dňa 26.11.20 13 vložila poškodená na jeho účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX sumu 6.000,- Kč a dne 10.12.2013 v Zlíne pri obchodnom dome Prior mu osobne odovzdala finančnú hotovosť vo výške 5.000,- Kč, žiadny tovar však poškodenej následne nedodal, zverenú finančnú hotovosť nevrátil a vzniknutú škodu poškodenej inak nenahradil, peniaze si ponechal pre svoju osobnú potrebu,

pričom celého vyššie uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol dňa 18.04.2012 odsúdený rozsudkom Obvodného soudu Praha 6 pod. sp. zn. 2T/161/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2012 po uznesení Mestského soudu v Prahe sp. zn. 9To/224/2012, odsúdený mj. za prečin krádeže podľa § 205 ods. 1 a ods. 3 trestného zákonníka, sprenevery podľa § 206 odst. 1 a 2 trestného zákonníka a podvodu podľa § 209 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 trestného zákonníka na trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, so zaradením do väznice s dozorom, kde časť trestu vykonal, uznesením Obvodného soudu Praha 4 zo dňa 03.01.2013, sp.zn 1PP/633/2012, bol podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody so stanovením skúšobnej doby v trvaní troch rokov do 03.01.2016,

7. v období od 07.11.2013 do 25.02.2014, kedy bol zadržaný Políciou ČR, sa zdržoval na území Českej republiky, a to napriek tomu, že bol dňa 18.04.2012 rozsudkom Obvodného soudu pro Prahu 6 pod. sp. zn. 2T/161/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.5.2012, odsúdený okrem iného na trest vyhostenia z Českej republiky podľa § 80 ods. 1 a ods. 2 trestného zákonníka na dobu 5 (piatich) rokov, a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 a pol roka,

a rozhodol, že odsúdený T. J. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil v podstate tak, že „z predloženého osvedčenia vyplýva, že predmetné trestné činy neboli označené justičným orgánom štátu pôvodu priradením ku niektorej kategórii trestných činov, uvedených v § 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z.z., resp. uvedených v čl. 7 ods. 1 Rámcového rozhodnutia Rady č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008. Z uvedeného dôvodu bolo preto potrebné skúmať, či predmetné skutky, pre ktoré bol T. J. v Českej republike odsúdený rozsudkom Mestského soudu v Brne sp. zn. 2T/117/2014 z 02.10.2014 v spojení s uznesením Krajského soudu v Brne sp. zn. 8To/477/2014 z 02.12.2014 vykazujú znaky trestného činu aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd konštatuje, že skutky uvedené v bodoch 1 a 5 osvedčenia (ako aj rozsudku) možno právne kvalifikovať ako pokračovací prečin neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods.1 Tr. zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona. Skutky uvedené v bodoch 2 a 4 osvedčenia (ako aj rozsudku) možno právne kvalifikovať ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona. Skutky uvedené v bodoch 3 a 6 osvedčenia (ako aj rozsudku) možno právne kvalifikovať ako pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona. Skutok uvedený v bode 7 osvedčenia (ako aj rozsudku) možno právne

kvalifikovať ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. c) Tr. zákona. Pri kvalifikácii vyššie uvedených skutkov ako pokračovacieho trestného činu je potrebné prihliadať nielen na § 122 ods. 10 Tr. zákona, ale aj na § 125 ods. 1 Tr. zákona (predpoklad spôsobenia malej škody - teda najmenej vo výške 266,-Eur). V prípade pokračovacieho trestného činu sa všetky útoky posudzujú ako jeden trestný čin, pričom pri majetkových trestných činoch sa škody spôsobené jednotlivými útokmi spočítavajú. Krajský súd v danej veci sa plne stotožňuje s právnym názorom vysloveným v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Urto/6/2014 z 01.10.2014, a to že ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. (časť vety za bodkočiarkou) nie je možné aplikovať v situácii, keď všetky čiastkové útoky boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky a na tomto území sú považované za jeden delikt. V takom prípade potom logicky prichádza aj použitie princípu spočítania jednotlivých škôd. Skutok v bode 2) osvedčenia (ako aj rozsudku), pri ktorom výška spôsobenej škody predstavuje 4640,- Kč (171,15-Eur), a teda nedosahuje výšku malej škody (najmenej 266 Eur) v zmysle § 125 ods.1 Tr. zákona, je možné aj napriek tomu s poukazom na uvedené považovať za ďalší čiastkový útok pokračovacieho majetkového trestného činu, pri ktorom sa škody spôsobené jednotlivými útokmi spočítavajú.“

Proti tomuto rozsudku podala riadne a včas odvolanie prokurátorka Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (č.l. 100 - 101). V odvolaní uviedla: „S postupom krajského súdu ako aj s následným rozhodnutím sa nestotožňujem. Vyššie citovaný rozsudok krajského súdu nie je v súlade so zákonom a to z nasledovných dôvodov: Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky. Z uvedeného znenia je zrejmé, že čiastkové útoky spáchané mimo územia Slovenskej republiky nemožno považovať za pokračovací trestný čin a treba ich posudzovať samostatne. Ak je potrebné posudzovať obojstrannú trestnosť v rámci uznávacieho konania so zreteľom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, nijakým spôsobom nie je možné niektoré zákonne uvedené podmienky posudzovať a niektoré nezahrnúť do posudzovania, obzvlášť, ak sa viažu celkom konkrétne na konanie mimo územia Slovenskej republiky. Z uvedeného dôvodu zastávam názor, že skutok identifikovaný v bode 2 osvedčenia, ako aj rozsudku, pri ktorom výška spôsobenej škody predstavuje sumu 4.640,- Kč (171,15 €) a teda nedosahuje výšku malej škody v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zákona, nie je možné s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti považovať za skutok, ktorý je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Krajský súd v Banskej Bystrici, v nadväznosti na písomné vyjadrenie prokurátorky z 11.03.2015 požiadal justičný orgán štátu pôvodu o vyjadrenie súhlasu s prípadným čiastočným uznaním rozsudku, pričom písomné vyjadrenie Mestského súdu v Brne z 25.05.2015 nemožno považovať za pozitívne vyjadrenie vo vzťahu k súhlasu s čiastočným uznaním rozsudku. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej (Bystrici sp. zn. 4Ntc/2/2015 z 08.07.2015 zrušil a podľa § 16 ods. 1 písm. m) zák. č. 549/2011 Z.z. rozhodol o odmietnutí uznania a výkone právoplatného rozsudku Mestského súdu v Brne sp. zn. 2T/117/2014 z 02.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne sp.zn. 8To/477/2014 z 02.12.2014.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátorky je dôvodné.

Ak sa nejedná o trestné činy spadajúce do niektorej z kategórií trestných činov vymedzených v ustanoveniach § 4 ods. 2, ods. 3 zák. č. 549/2011 Z.z., čo je i prípad predmetnej veci, možno podľa § 4 ods. 1 označeného zákona cudzie rozhodnutie uznať a vykonať v Slovenskej republike len ak skutok (skutky), pre ktoré bolo rozhodnutie vydané je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Ak niektorý zo skutkov rozhodnutia krajiny pôvodu nie je na území Slovenskej republiky trestným činom, nie je možné uznať a vykonať rozsudok ako celok na území Slovenskej republiky. Za splnenia zákonných podmienok však možno podľa § 17 ods. 1 druhá veta zákona č. 549/2011 Z.z. po

predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia.

V podanom odvolaní prokurátorka správne poukázala na to, že skutok pod bodom 2 rozsudku Mestského súdu v Brne nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky trestným činom. Najvyšší súd si v tomto smere neosvojil úvahy Krajského súdu v Banskej Bystrici vyslovené v napadnutom rozsudku, že: „skutky uvedené v bodoch 2/ až 4/ osvedčenia (ako aj rozsudku) možno právne kvalifikovať ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., pretože ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. časť vety za bodkočiarkou nie je možné aplikovať v situácii, keď všetky čiastkové útoky boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky a na tomto území sú považované za jeden delikt. V takom prípade potom logicky prichádza aj použitie princípu počítania jednotlivých škôd“.

K uvedenému najvyšší súd poznamenáva nasledovné:

Pokiaľ české súdy posúdili konanie odsúdeného T. J. v bodoch 2/, 4/, 5/ ako prečin krádeže podľa § 205 ods. 1, ods. 2, ods. 3 českého Trestného zákonníka s odôvodnením, že ide o pokračovaciú trestnú činnosť, kedy sa škody v prípade jednotlivých trestných činov, resp. ich útokov počítajú, postupovali v súlade so znením ustanovenia § 116 českého Trestného zákonníka. Podľa § 116 českého Trestného zákonníka sa pokračovaním v trestnom čine rozumie také konanie, ktorého jednotlivé čiastkové útoky vedené jednotným zámerom naplňajú hoci aj v súhrne skutkovú podstatu rovnakého trestného činu sú spojené rovnakým alebo podobným spôsobom vykonania a blízkou časovou súvislosťou a súvislosťou v predmete útoku.

„Slovným spojením hoci aj v súhrne sa zdôrazňuje, že pokračovanie možno naplniť ako tými čiastkovými útokmi, ktorými je skutková podstata určitého trestného činu naplnená vo všetkých znakoch tak aj tými čiastkovými útokmi, pri ktorých až ich súhrn túto skutkovú podstatu naplnia vo všetkých znakoch. Preto podľa § 116 českého Trestného zákonníka je nutné za trestný čin krádeže považovať i čiastkové útoky, ktorými páchatel spôsobil škodu nižšiu než je škoda nie nepatrná, ak ide o útoky spáchané s ďalšími formami pokračovania v trestnom čine a celková škoda túto hranicu dosiahne“. (Veľké komentáre Trestní zákonník I - komentár Šámal a kol.)

Slovenský Trestný zákon však nekopíruje českú právnu úpravu pokračovania v trestnom čine, pretože zákonodarca nevložit (tak ako v Českej republike) do ustanovenia § 122 ods. 10 Tr. zák. slovné spojenie „hoci aj v súhrne“.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. sa za pokračovací trestný čin považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. označuje za pokračovací trestný čin len také konanie páchatela, ktorým pokračoval v páchaní toho istého trestného činu a zároveň sú splnené ďalšie formy pokračovania v trestnom čine. Z uvedeného vyplýva, že za pokračovací trestný čin môže byť posúdené len také konanie páchatela, pri ktorom boli každým čiastkovým útokom naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu. Ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. nemožno pri trestnom čine krádeže vykladať tak, že za pokračovací trestný čin krádeže by bolo možné posúdiť aj také viaceré čiastkové útoky, ktorými si síce páchatel prisvojil cudziu vec jej zmocnením, ale hodnota tejto veci (vecí) nedosiahla aspoň škodu malú (266 eur - § 125 ods. 1 Tr. zák.). Spočítaním škôd spôsobených páchatelom prisvojením si cudzej veci jej zmocnením nepresahujúcich škodu malú, ktorými útokmi sa páchatel dopustil viacerých priestupkov proti majetku (§ 50 zákona 372/1990 Zb. o priestupkoch) nemožno vyvodiť voči nemu trestnú zodpovednosť za pokračovací trestný čin krádeže, pretože jednotlivými čiastkovými útokmi neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže

(absentuje objektívna stránka a jej súčasť - následok), tak ako to predpokladá ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. Iný rozširujúci výklad označeného zákonného ustanovenia by znamenal výrazné zhoršenie postavenia páchatel'a viacerých priestupkov a jeho kriminalizáciu bez zákonného podkladu.

Princíp spočítania jednotlivých škôd tak, ako to vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 3Urto/6/2014 z 1. októbra 2014 je možný, ak každá z týchto škôd dosiahne aspoň škodu malú, a teda každým čiastkovým útokom boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu krádeže. Spočítanie škôd potom môže mať dopad na právnu kvalifikáciu trestného činu v zmysle prípadného použitia kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu. Vétu za bodkočiarkou v ustanovení § 122 ods. 10 Tr. zák.: „to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky“ je potrebné vykladať tak, že takýto čiastkový útok nemôže tvoriť súčasť pokračovacieho trestného činu ak ostatné čiastkové útoky boli spáchané na území Slovenskej republiky. Pričom v súlade so zásadou personality slovenského Trestného zákona vyjadrenej v ustanovení § 4 Tr. zák. by takýto čiastkový útok tvoril samostatný trestný čin.

S ohľadom na uvedené potom nemožno považovať za správne a zákonné, keď Krajský súd v Banskej Bystrici v napadnutom rozsudku posúdil skutok bod bodom 2 rozsudku Mestského súdu v Brne spolu so skutkom pod bodom 2 označeného rozsudku za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Odsúdený T. J. konaním pod bodom 2 označeného rozsudku totižto podľa právneho poriadku Slovenskej republiky spáchal „len“ priestupok proti majetku podľa § 50 zákona o priestupkoch, nakoľko škoda, ktorú spôsobil „krádežou“ nedosiahla škodu malú, a teda tam uvedeným konaním nenaplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu krádeže.

Bol správny postup Krajského súdu v Banskej Bystrici keď v súlade s ustanovením § 17 druhá veta zákona č. 549/2011 Z.z. vyvinul iniciatívu smerujúcej k dohode s českým súdom o čiastočnom uznaní jeho rozhodnutia (č.l. 63 - 64). Z vyjadrenia Mestského súdu v Brne (č.l. 68 - 69) však vyplýva, že nesúhlasí s čiastočným uznaním jeho rozsudku pokiaľ ide o „vypustenie“ skutku pod bodom 2, a preto najvyšší súd konštatuje, že za takejto situácie neboli splnené podmienky na uznanie a vykonanie rozsudku Mestského súdu v Brne, sp. zn. 2 T/117/2014, z 2. októbra 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne z 2. decembra 2014, sp. zn. 8To/477/2014.

Podľa § 16 ods. 1 písm. b/ zákona č. 549/2011 Z.z. súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak skutok pre ktorý bolo vydané rozhodnutie nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 2, ods. 3; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nemožno odmietnuť výkon rozhodnutia iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu.

Najvyšší súd uzatvára, že skutok pod bodom 2 rozsudku Mestského súdu v Brne pre absenciu naplnenia objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu krádeže a nemožnosť posúdiť tento skutok ako čiastkový útok pokračovacieho prečinu krádeže nespĺňa podmienku obojstrannej trestnosti podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a Českej republiky, a preto neboli splnené podmienky na pozitívne rozhodnutie o uznaní a výkone rozhodnutí českých súdov.

Okrem vyššie uvedeného najvyšší súd dopĺňa, že výrok rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. júla 2015, sp. zn. 4Ntc/2/2015, ktorým „uznal rozsudok Mestského súdu v Brne... na území Slovenskej republiky vo výroku o uloženom treste odňatia slobody nemožno považovať za správny a kompletný.

Je pravdou, že podľa ustanovenia § 515 ods. 2 písm. b/ Tr. por. možno cudzie rozhodnutie uznať aj vo výroku, ktorým „bol uložený trest odňatia slobody alebo podmienený trest odňatia slobody“ čo ale neznamená, že uznávajúce rozhodnutie bude obmedzené len na výrok o treste bez uznania výroku o vine. Výrok o treste nemôže existovať bez výroku o vine, pretože výrok o treste má podklad práve vo výroku o vine, bez ktorého nemožno nikomu uložiť trest a ani rozhodnúť o jeho výkone. Aj uznávajúce rozhodnutie musí byť kompletné a tvoriť logický celok tak, aby zodpovedalo všetkým kritériám zákonnosti, medzi ktoré nepochybne patrí i existencia zákona zodpovedajúceho rozsudku

pozostávajúceho minimálne z výroku o vine a výroku o treste.

Preto aj z dôvodu nesprávnej procesnoprávnej formulácii výroku o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia „len vo výroku o treste“ považoval najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici za nesprávny.

S ohľadom na vyššie uvedené považoval najvyšší súd všetky odvolacie argumenty prokurátorky Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici za správne, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.